

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesu Carmelitarum Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

In duas partes distincta

Teresa <de Jesús>

Coloniae Agrippinae, Anno MDCXXVI [erschienen] M.DC.XXVII.

§. 6. Omnia Quae His Libris Scripta Sunt, Spiritu sancto dictante & dirigente
scripta videri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37974

plures deriuotut vtilitas, sermonem conuersi lucem adspiciunt. Vnde colligere est, quam illi, omnium approbatione, digni censentur, quia Catholicis passim in Ecclesia, etiam lingua vernacula conscripti, in villo scandalo legantur, non solis doctioribus illorum vsu & lectione reseruata: & quis ex iis vulgò prouenturus fructus speretur.

§. 6.

OMNIA QUAE HIS LIBRIS SCRIPTA SVNT, SPIRITU
sancto dictante & dirigente scripta videri.

TAmetsi ea quae allata sunt haecenus, testimonia magnam satis hincce libris auctoritatem concilient, quod à viris grauissimis iuxta ac sanctissimis & doctissimis ea sint profecta; nullum tamen eis maiorem videtur posse conciliare, quam quod ab illiusmet calamo & manu profectum est. Etenim ipsa non vno in loco apertissime profitetur, non tam sua se sponte, quam Spiritu sancto impellente, in manus calami sumpsisse; quin & quaecumque scripsit, non nisi illo dictante & insillante à se esse scripta. quo quod amplius, certius, & omni exceptione maius haberi testimonium potest? quanam supra supremam veritatem dari veritas maior & irrefragabilior? Vt non immeritò cum Apostolo Gentium Paulo gloriari S. Mater possit, non tam ab hominibus se, quam à Iesu Christo, & spiritu diuino, edoctam & directam esse. Audi eam libri, quem de Vita sua exarauit, capite 12. loquentem & naturalem suum stuporem confitentem: *Ad multos annos multa legi, sed lecturum nihil intelligebam, & etiam satis suscepi, quod est Deus id mihi daret, verbum vnum, ad ipsum declarandum, proferre non possem. quod certe non modico mihi labore constitit. Cum verò Maieitati illius lubet, vno nos in momento omnia edocet; quod certe magnam in me admirationem causatur. Vnò hoc, in veritate dicere possum, quod tametsi cum plurimis viris spiritualibus agerem, qui mihi exponere & declarare studebant, id quod Dominus mihi impertiebat, quò ipsum deum alijs declarare possem; tanta tamen mea erat hebetudo & stuper, vt parum iude iuauer, vel quod Dominus nollet (eius namque Maieestas semper meus preceptor & Magister exstitit, sit ipse pro omnibus benedictus; etenim magna mihi confusionis materia est, quòd hoc in veritate dicere possum) vt cupiam alteri hoc attribuerem aut acceptum referrem. Adhuc quòd illi mihi, nec volenti, nec petenti (quia in hoc neutrquam curiosa fui, & si fuisset, virtus fuisset & bonum; sed in alijs vanitatibus consuetudine) momento Dominus omni qua possit claritate, & ita vt alijs id declarare valerem, patefaceret. aded vt omnes obstupescerent, & ego magis quam confessarij mei, quòd stupiditatis mea plus quam ipsi, esse in confessa. quod verò Dominus me non edocuit, ipsa scire & nosse non e labor aut, praterquam*

quam ea quæ ad conscientiam meam pertinent. Capite verò XIV. plurimas occupationes suas refert, nec non particularem illam lucem, quam illi Dominus ad hæc ipsa scribenda communicabat, idque hisce verbis: *Exiguam quod habeo tempus, parum me iuuat; unde Maiestatem ipsius omne id facere necesse est. Sequi namque me oportet communia reliquarum sororum opera: & alijs occupationibus intendere, quod in domo agam; quæ non nisi recentè fundata est, hinc ipsi, quæ scribo, totam me impendere & tota vacare nequeo, sed per interualla & abruptim. & hoc satius est: nam Domino spirituum suggerente, omnia tum facilius, tum melius sunt: perinde ac dum quis exemplar quoddam ante oculos habet, ad quod suum quod efformat opus, componit & dirigit. at, si spiritus desit, non magis quis hanc intelligere linguam valet, quam si (vt ita dicam) Hebraicam, aut aliam exoticam, audiverit: tametsi multos etiam annis orationi vacarit. Unde magnopere mihi conducere & prodesse videtur, me, dum scribo, in oratione agere. ad oculum quippe video, non esse me quæ hoc dico, & quæ hoc intellectu suo disposui, & postea nescio, quomodo id ipsa scripsim, aut scribere nouerim. atque hoc sæpius mihi contingit.*

Idem quoque habet & repetit cap. XVIII. his verbis: *Nihil verò dicam, quod non multo & vario ipsa vsu sim experta. & certè, cum de vltima hac aqua loqui coepissem, tam impossibile mihi videbatur de ea quidquam scribere, quam gracè loqui. adeo id scilicet difficile & arduum est. Quare scripturam abrupti, & ad communem sacram percipiendam me disposui. Benedictus autem sit Dominus, qui ignorantibus sic opulatur. O obedientia virtutem, quæ sic omnia potes! Deus namque intellectum meum illuminavit, aliàs quidem per verba, aliàs mihi velut obijciendo & proponendo, quo id ipsa modo exponerem: quia sicut in superiore oratione factum est, Maiestas illius id velle dicere videtur, quod ipsa nec possum, nec scio dicere. Quod autem dico, ipsissima est veritas, itaque quidquid hic bonum est, ipsius est doctrina; quod verò malum certum est à malorum pelago, quod ipsa sum deriuari.*

Et capite XXX. hunc in modum loquitur: *Tunc namque me ipsam intelligere non poteram, vti quidem intelligo modo, quo ipsum alijs possem exponere: at postea Dominus id mihi dedit, vt posim intelligere, nec non gratias quas mihi prestavit, referre. Hisce è testimonijs liquidò doctrinæ illius patet excellentia, & quanta eidem sit adhibenda fides & auctoritas: & sane, si mulier hæc, sancta sit (vti illius opera, virtutes & miracula sufficienter prodant) certum est, illam non mentituram. Simul quoque apparet, Spiritum sanctum velle se, homines horum librorum auctorem & inuentorem agnoscant, cum muliere tam rudè & ignorante, vt instrumèto, hic vsus sit; quòd hac ratione viæ orationis & spiritus quam tradit, auctoritatem & fidem conciliare velit: vti olim fidei & doctrinæ Christianæ cum ad eam prædicandam & docendam instrumentis tam ineptis & informibus, (qualia Apostoli erant) vsus est, veritatem & certitudinem voluit declarare. Hoc namque Deo ordinarium & sollenne est, vt suam hac ratione potentiam & sapientiam hominibus patefaciat.*

S.
Theresia

Opera

N. 11
186